

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118431792/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

langt mer . . . De véd det jo forresten. . . Og efter hvad De nu har hørt, kan De langt bedre skønne, hvad disse prægtige Mennesker har været for mig. . . .

Hun sagde dette langsommere og ligesom adspredt, maaske træt af at fortælle eller endogsaa fortrydelig over at have meddelt saa Meget.

Forøvrig blev vi nu afbrudt ved Værkejerens Anmodning om at indtage vor forrige sikre Plads, da Alt var færdigt til det nye Sprængningsforsøg.

Jeg havde næsten glemmt, hvor vi var, og hvorfor vi var der; enkelte af hendes Ytringer med deres triste og ofte bitre Stemmeklang genlød bestandig for mig, som de gør det endnu i dette Øjeblik. Hvad selve hendes Fortælling angaar, saa har den naturligvis i min Erindring formet sig lidt mere sammenhængende, end den i hin Time kom fra hendes Læber, og det er sandsynligt, at et og andet Træk i Virkeligheden først blev mig fortalt en af de følgende Dage, men paa Hovedindtrykket have disse Smaa-Unøjagtigheder i alt Fald ingen Virkning. Hvad der især slog mig, var den bevidste og reflekterende Maade, hvorpaa hun omtalte og bedømte sine Forhold; det var aabenbart, at hun atter og atter havde gennemgaaet alle Enkeltheder og deres Forbindelser, efter-